

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0549

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 9.6.2015

podpis: [podpis]

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-1554 /835.3/2-2014

V Praze dne 9.6. 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podala vietnamská státní občanka Ha Tay – Vietnam, trvale byj , roz. - - nar. - -

takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Žadatelka (účastnice řízení) podala dne 16.12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Zlínského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 3.2. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra svým usnesením o přerušení správního řízení ze dne 2.9. 2014 žadatelku informovalo o zahájení správního řízení podle ust. § 44 správního řádu a § 10 odst.4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně ji poučilo, že podle ust. § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zároveň byla daným usnesením vyzvána k odstranění nedostatků svého podání, resp. aby mu ve lhůtě v něm stanovené doložila tam konkrétně specifikované dokumenty a vyjádření. Žadatelka tak v určené lhůtě učinila pouze částečně. Z toho důvodu bylo usnesením Ministerstva vnitra ze dne 12.2. 2015 správní řízení opětovně přerušeno a žadatelka vyzvána k doložení chybějících podkladů a vyjádření s tím, že by měla rovněž požádat o prominutí podmínky uvedené v § 7 odst.1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, na jejíž nesplnění byla upozorněna. Následně žadatelka zaslala potřebné dokumenty spolu s vyjádřením se k uvedené podmínce.

V průběhu správního řízení byly zjištěny následující skutečnosti. Žadatelka se dle svého vyjádření zdržuje na území České republiky od září roku 1997, dle potvrzení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra měla v ČR povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání od 19.1. 1998, a to do doby povoleného trvalého pobytu ke dni 29.4. 1998. Žadatelka má z prvního manželství s vietnamským státním občanem syna, vietnamského státního občana, který žije v České republice. Je podruhé vdaná, její současný manžel je českým státním občanem. Žadatelka je osobou samostatně výdělečně činnou, a to na základě živnostenského oprávnění pro obor činnosti velkoobchod a maloobchod.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatelka splňuje podmínku stanovenou k udělení státního občanství v § 7 odst.1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť má v České republice povolen trvalý pobyt delší pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se na jejím území převážně zdržuje.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm. b) citovaného zákona, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, správní orgán konstatuje, že s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, se její splnění nevyžaduje.

Z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední je patrné, že žadatelka nebyla v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) v ČR pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, čímž splňují rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhl. MŠMT č. 137/1993 Sb., pak vyplývá, že žadatelka prokázala znalost českého jazyka, a splňuje tak i podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm. d) výše citovaného zákona.

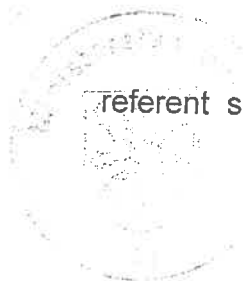
Z dodatečně vyžádaných dokumentů, které si za tím účelem správní orgán od účastnice řízení vyžádal, však vyplývá, že nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst.1 písm. e) předmětného zákona, když porušovala právní předpisy na úseku zdravotního pojištění tím, že v průběhu let 2000,2007 a 2011 až 2014 včetně hradila povinné zdravotní pojištění opožděně, v důsledku čehož jí vznikaly opakovaně nedoplatky pojistného a s tím související penále v řádech tisíců korun. Dle registračních údajů VZP měla ještě ke dni 9.1. 2015 nedoplatek pojistného ve výši 6.516,- Kč a penále ve výši 121,- Kč. I přes výslovné upozornění správního orgánu, že nesplňuje uvedenou podmínku a může požádat o její prominutí, žadatelka tak ani dodatečně neučinila. Ve svém vyjádření, připojeném k registračním údajům VZP od doby povoleného trvalého pobytu v ČR, které správní orgán obdržel dne 10.3. 2015, uvedla, že je zdravotně pojištěna od roku 1998 a nemusí žádat o prominutí podmínky „úplnosti“ zdravotního pojištění. Z uvedeného je zřejmé, že žadatelka si vůbec není vědoma svých povinností na úseku zdravotního pojištění, plynoucích ze zvláštních právních předpisů a to přesto, že má v ČR trvalý pobyt po dobu 17-ti let. K tomu se podává, že danou podmínku může správní orgán s odkazem na ust. § 11 odst.4 dotčeného zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Dle jeho názoru se ovšem u žadatelky o takový případ nejedná. Tato porušovala povinnosti na úseku zdravotního pojištění dlouhodobě a opakovaně,

k jejich řádnému plnění jí nepřiměla ani stabilně jí účtovaná penále, svá pochybení si nepřipouští. Za daných okolností, kdy navíc uvedenou podmínku nespĺňuje i z důvodu, že se v roce 2009 dopustila přestupku, kdy nespĺnila povinnost hlásit místo pobytu, čímž porušila i zvláštní právní předpisy na úseku pobytového režimu stanoveného cizincům, se správní orgán rozhodl, že jí tuto zákonnou podmínku nepromine.

Za této situace, kdy nebyla žadatelce předmětná podmínka prominuta, nemůže jí být státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právního nároku ani za splnění veškerých k tomu zákonem stanovených podmínek (tento princip, obsažený v samotném zákonu o státním občanství ČR, potvrzují i usnesení Ústavního soudu ČR, resp. judikáty nezávislých soudů ČR). Tím spíše nemusí být státní občanství České republiky uděleno osobě, která některou z těchto podmínek nespĺňuje, byť by spĺňovala zákonné důvody k jejímu prominutí. Rozhodně pak není možno udělit státní občanství České republiky, a to ani při absolutně volné úvaze, osobě, které nespĺnění takové podmínky nebylo prominuto, což je žadatelčin případ.

Na základě všech ve správním řízení zjištěných a výše popsanych skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrowi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
řeférent společné státní správy a samosprávy